

OBEDIENCE A VYZNÁNÍ

Stáda, 04 listopad 2015

Obedience sice v pátekladu znamená poslušnost, tedy hlavně pokud se jedná o pejsky, ale jde o mnohem víc. Tým složený z člověka a psa by prý měl provádění tohoto sportu s radostí a perfektně absolvovat různé úkoly. To vysvětlující citát. Jenže – je teorie, zelená, ach zelená - praxe života;

Pokud se jedná o poslušnost v jakémkoli vztahu ke mně, musím říct, že na tom nejsem zrovna nejlíp. Sám jsem s poslušností mívala problém (podvolit se, poslouchat někoho – jéje, to mi fakt nikdy moc nešlo), a svoje děti jsem sice vychovala, nikdo z nich se ničeho nijak moc nepatného (tedy, co já vím) nedopustil, ale ta moje disciplína výchovně... To taky nebylo nic moc. Prostě, když už to hraničilo s tím, že „jezdíš po hlavě“, začala dovedla babička, a ze dvou zvláštních kretének – velmi brzo převedla dvě kouzelná hodná a poslušná robátka. Ale – tím jsem tak trochu odbočila. Jo, a poslušnost je prý i základní kámen k dokonalé souhře „pán a pes“. Pokud se jedná o nás dva, tak mám malý milovaný chlupatý kámoš, se na mne má 100% spolehnout. Naopak to je podle hesla: „Když poslechne slovo“, jenže já to „slovo“ neznám... Párkrát jsem od prvních dnů, co ho mám, nesmírně šťastná, že ho mám. Naším rodinným životem prošlo hodná psů, dá se říct i dalších živočichů (rybíky například), ale tenhle, tenhle je jen má a já jeho. Dal mi hodná – ne já jeho, on mne socializoval. Začala jsem díky němu chodit ven, a nejen ven, ale i mezi lidi – a nejen mezi ně, ale kamarádit se, povídat si. Ano, udělal z protivné samotářské báby zase obyčejnou ženu. A to ani nemluví o tom, že jsem díky procházkám s ním setsakra zhubla, už se po několika metrech nezadržívám, dokonce jsem absolvovala i několik pokusů (a nešpatných) o běh. (Teď mám jen „malý problém“, zdá se mi, že nějak plandám ve své kůži. Co znamená, že budu muset jet za čí cvičit.) Moje psí potěšení má v sebe nečistoty chlapa. Teď bych ráda zrazila naše mužskou konzervativnost. „Když už si na něco zvyknu, tak to tak bude a nemám mi to!“ Takže v Praze a i v NY si nedá obléknout kšóky jinde, než u východových dveří, on umákem ven. Kdepak v obýváku! Poskakuje, uskakuje, schovává se „neviditelně“ pod stolem mezi židlemi... Zkouší, jestli se mi ho povede odchytil a tím téhle itosti se s ním budu honit... Co nedělám, po jednom pokusu tu vzdám, kšóky nechám na zemi a o pár minut později sám dobrovolně přijde. Ke dvěma... Stejně tak má své rituály – ranní rozjímání, večerní trucování – laškování před vycházkou. Ráno mne téměř jak budík budí. Jemně, velebně pacičkou mi šouchá do ruky. Když už si preventivně vřechny výhledy schovám pod deku, začne mi lehce olizovat ucho a to já už nevydržím a začnu se s ním mazlit. Drrrrbej paničko, jéééé, tam a tam... Na zádkách... Jéééé... Tohle vydrží tak pár minut – a kdoví jestli – pak se najednou postaví, oklepe a vyrazí do nového dne. Prostě – „Vstávej, jdeme ven!“ Večer táže snáš moje práci u počítače. Natahá mi k nohám vřechny svoje hračky, zkouší, jestli mne která z nich nezaujme na tolik, že bych se s ním o ni tahala, házela mu ji... Ale našťastí to po nějaké chvilce vzdá a zaujme své palebné poležení na polštář u mne pod stolem. Taky jsem v hledala tady v New Yorku nějakou podobnou psí zmrzlinku. Protože Amíci mají velmi rádi kámen. To, co potkávám na ulicích, jsou psi, ano, ale jsou minimálně stejně namíchaní jako jejich majitelé. Dvě, tři, i více ras. A tak jsem si zadala do google Chihuahua an Bichon Frise Mix a vykoukla na mne obrovská chi-chon... Ano, takhle se jim tady říká. Možná že znáte jinou americkou kámeninu – pudl s čímkoliv. Velký, střední, malý, toy. Prý to má výhodu, že výsledný pejsek nelíná... No, jak se říká, proti gustu, žádná dišputát. Osobně nejsem zarputilý obhájce čisté rasy, protože to už se zkoušelo například u lidí – a jak to dopadlo. Právě v Americe je vidět, že lidské míchanice většinou dopadají kouzelně :)). Ale samozřejmě obhájci „čistoty rasy“, kteří si za čísta a do dějin hluboký rodokmen – u zvířat – nechají také náležitě zaplatit, by se te nejspíš na mne vrhli. Já vím, já vím, je to o něm jině... A já se s vámi přeci nechci hádat... Jen jsem chtěla taky do kamene tesat: „Pes – nejlepší přítel člověka...“ d@niela